

Israel ei ole oikeutettu olemassaoloon

Israelin perustaminen valtiona ja sen hyväksyminen YK:hon vuonna 1949 perustuivat lupauksiin rauhasta, kansainvälisten velvoitteiden noudattamisesta ja oikeudenmukaisuuden sekä itsemääräämisoikeuden periaatteiden kunnioittamisesta. Kuitenkin seitsemän vuosikymmenen aikana Israel on toiminnallaan systemaattisesti toiminut pahantahtoisesti, heikentäen legitimizeettiään YK:n jäsenenä, rikkonut kansainvälistä lakia, sivuuttanut juutalaisten eettiset käskyt ja tehnyt tekoja, jotka vastaavat kansanmurhan oikeudellista määritelmää. Tämä essee väittää, että Israelin jatkuva velvoitteiden laiminlyönti, rankaisemattomuus ja vääristelty esitys juutalaisena valtiona eivät ainoastaan mitätöi sen moraalista ja oikeudellista asemaa, vaan myös vaarantavat juutalaisten turvallisuuden maailmanlaajuisesti yhdistämällä heidät julmuuksiin. Lisäksi se vahvistaa palestiinalaisten kansan peruuttamattoman oikeuden vastustaa ja itsemääräämiseen, samalla kun se argumentoi, että Israelilla valtiona ei ole synnynnäistä oikeutta olemassaoloon, mikä on etuoikeus, joka varataan yksilöille, ei poliittisille kokonaisuuksille.

Pahantahtoinen hyväksyntä YK:hon

Kun Israel haki YK-jäsenyyttä vuonna 1948, se teki sen YK:n peruskirjan artiklan 4 nojalla, joka edellyttää jäseniltä "rauhanrakastavia valtioita", jotka kykenevät täyttämään peruskirjan velvoitteet. Keskusteluissa Israelin edustaja Abba Eban lupasi noudattaa YK:n yleiskokouksen päätöslauselmaa 181 (1947), joka hahmotteli Palestiinan jakamisen juutalaiseen ja arabivaltioon, sekä päätöslauselmaa 194 (1948), joka määräsi palestiinalaisten pakolaisten palauttamisen tai korvaukset. Eban julisti: "Israel on valmis yhteistyöhön YK:n elinten ja virastojen kanssa päätöslauselman 194 täytäntöönpanossa" (YK:n ad hoc -poliittinen komitea, 47. istunto, s. 282). Nämä lupaukset olivat ratkaisevia kahden kolmasosan enemmistön saamiseksi hyväksyntään 11. toukokuuta 1949 päätöslauselman 273(III) kautta.

Kuitenkin Israelin toimet vuodesta 1949 lähtien paljastavat laskelmoidun pahantahtoisuuden. Se ei ole kunnioittanut jakosuunnitelman näkemystä rinnakkaiselosta eikä helpottanut palestiinalaisten pakolaisten paluuta. Sen sijaan Israel on ajanut politiikkaa alueellisesta laajentumisesta, etnisen väestön siirtämisestä ja systemaattisesta sorrosta, tehden alkuperäisistä sitoumuksista tyhjiä. Common law'ssa sopimus, joka on tehty väärin perustein tai rikottu pahantahtoisesti, voidaan mitätöidä. Analogisesti voidaan väittää, että Israelin epäonnistuminen YK-jäsenyyden velvoitteiden täyttämisessä – erityisesti sen kapina päätöslauselmia 181 ja 194 vastaan – mitätöi jäsenyytensä. Wienin sopimus kansainvälisten sopimusten oikeudesta (artikla 26) edellyttää: "Jokainen voimassa oleva sopimus on sitova osapuolilleen ja se on täytettävä hyvää uskoa noudattaen." Israelin jatkuvat rikkomukset viittaavat tämän periaatteen rikkomiseen, mikä heikentää YK-asemansa legitimizeettiä.

Päätöslauselmien ja IMT:n päätösten noudattamatta jättäminen

Israelin halveksunta YK-päätöslauselmia ja kansainvälistä tuomioistuinta (IMT) kohtaan on pahantahtoisuutensa kulmakivi. YK:n yleiskokous on hyväksynyt lukuisia päätöslauselmia, jotka tuomitsevat Israelin toimet, mukaan lukien päätöslauselma 194, joka on edelleen täytäntöönpanematta, ja yli 7 miljoonaa palestiinalaista pakolaista on evätty paluuoikeutensa. Viime aikoina YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 77/247 (2022) pyysi IMT:n lausuntoa Israelin miehityksestä, mikä johti IMT:n päätökseen 19. heinäkuuta 2024, jossa julistettiin Israelin miehitys Länsirannalla, Itä-Jerusalemossa ja Gazassa laittomaksi. IMT määräsi Israelin: - Lopettamaan miehityksensä ”niin nopeasti kuin mahdollista.” - Keskeyttämään kaikki uudet siirtokuntatoimet. - Evakuoimaan siirtokuntalaiset. - Maksamaan korvauksia (IMT:n lausuntopäätös, 2024).

Silti Israel on röyhkeästi uhmannut näitä määräyksiä. Siirtokuntien laajentaminen jatkuu keskeytyksettä, yli 465 000 siirtokuntalaista Länsirannalla ja 230 000 Itä-Jerusalemossa vuoteen 2023 mennessä, eikä evakuoiteja ole tehty. IMT:n tammikuun 2024 väliaikaiset toimet, jotka annettiin Etelä-Afrikan kansanmurha-asiaan vastauksena, edellyttivät Israelilta kansanmurhatekojen estämistä ja humanitaarisen avun pääsyä Gazaan. Kuitenkin Amnesty International raportoi 26. helmikuuta 2024, että Israel ”ei ole ottanut edes minimitoimia noudattaakseen”, estäen apua ja pahentaen nälänhätää (Amnesty International, 2024). YK varoitti 20. toukokuuta 2025, että 14 000 vauvaa kohtaa lähellä olevaa kuolemanvaaraa nälkään Israelin saarto vuoksi (The Guardian, 2025).

Israelin hylkääminen näitä päätöksiä ”ei-sitoviksi” tai poliittisesti motivoituina heijastaa tahallista kansainvälisen lain halveksuntaa. Tämä uhma heijastaa sen hylkäämistä YK-päätöslauselmista, kuten tulitaukoa vaativista, joita Israel on sivuuttanut jatkaen sotilaallisia operaatioita, jotka ovat tappaneet yli 42 000 palestiinalaista, mukaan lukien 13 300 lasta, lokakuuhun 2024 mennessä (Amnesty International, 2024).

Jakosuunnitelman ja kaksivaltioratkaisun sabotoiminen

Israelin toimet ovat systemaattisesti heikentäneet jakosuunnitelmaa ja kaksivaltioratkaisua, jota päätöslauselma 181 hahmotti. Vuoden 1947 suunnitelma allokoi 56 % mandaattipalestiinasta juutalaista valtiota varten ja 43 % arabivaltiota varten, Jerusalem kansainvälisen valvonnan alaisuudessa. Kuitenkin Israelin perustaminen vuonna 1948 seurasi Nakba, 750 000 palestiinalaisen etninen puhdistus ja 78 % Palestiinan valtaaminen, mikä ylitti allokoidun alueen huomattavasti. Tämä laajentumispolitiikka jatkui vuoden 1967 miehityksellä Länsirannalla, Itä-Jerusalemossa ja Gazassa, jota Israel ei ole luopunut.

Oslo sopimukset (1993–1995), jotka oli tarkoitettu kaksivaltioratkaisun tielle, heikentyivät Israelin armottoman siirtokuntien rakentamisen vuoksi, mikä pirstoi palestiinalaisalueet ja teki elinkelpoisen palestiinalaisvaltion mahdottomaksi. Vuoteen 2024 mennessä IMT totesi, että Israelin siirtokuntaregiimi muodostaa de facto liittämisen, rikkoen kieltoa alueiden hankkimisesta voimalla (IMT:n lausuntopäätös, 2024). Israelin rauhanprosessien

sabotoiminen yhdistettynä Gazan saartoon vuodesta 2007 lähtien osoittaa selvän aikomuksen estää palestiinalaisten valtionmuodostus, mikä on ristiriidassa YK:n rinnakkaiselon näkemysten kanssa.

Kansainvälisen lain ja juutalaisten käskyjen rikkomukset

Israelin toimet Gazassa ja OPT:ssa (miehitetyillä palestiinalaisalueilla) rikkovat räikeästi kansainvälistä lakia ja juutalaisten eettisiä käskyjä, petäen väitettä juutalaisesta valtiosta.

Kansainvälisen lain rikkomukset

Israelin menettely vastaa kansanmurhan määritelmää vuoden 1948 kansanmurhasopimuksen ja Rooman perussääntö artiklan 6 mukaisesti, jotka määrittelevät kansanmurhan teoiksi, jotka on tehty aikomuksella tuhota kokonaan tai osittain kansallinen, etninen, rodullinen tai uskonnollinen ryhmä. Erityiset rikkomukset sisältävät: - **Ryhmän jäsenten tappaminen:** Yli 42 000 palestiinalaista, mukaan lukien 14 500 lasta, on tapettu lokakuusta 2023 lähtien, ja erottamattomia hyökkäyksiä on dokumentoinut Human Rights Watch (Human Rights Watch, 2024). - **Vakavan ruumiillisen tai henkisen vahingon aiheuttaminen:** Saarto on aiheuttanut aliravitsemusta, ja 60 000 raskaana olevaa naista kohtaa lisääntyneen keskenmenoriskin (Human Rights Watch, 2024). - **Olosuhteiden aiheuttaminen ryhmän tuhoamiseksi:** Piiritys, jota YK kuvailee ”katastrofaalisen nälänhädän” aiheuttajaksi, uhkaa 14 000 vauvaa nälällä (The Guardian, 2025). - **Kansanmurhan lietsominen:** Lausunnot kuten puolustusministeri Joav Gallantin ”Taistelemme ihmiseläimiä vastaan” ja pääministeri Benjamin Netanyahuun ”Amalek”-viittaus viittaavat kansanmurha-aikomukseen (Amnesty International, 2024).

Nämä teot rikkovat myös kansainvälistä humanitaarista lakia (IHL), mukaan lukien Neljännen Geneven sopimuksen kieltoa kollektiivisesta rangaistuksesta, ja muodostavat sotarikoksia ja ihmisyyttä vastaan tehtyjä rikoksia, kuten YK:n erityiskomitea on todennut (OHCHR, 2024).

Juutalaisten käskyjen rikkomukset

Israelin toimet rikkovat juutalaisuuden eettistä ydintä, joka on juurtunut Tooraan, Talmudiin ja Halakhaan: - **Elämän pyhyys (Pikuach Nefesh):** Tooran käsky ”valitse elämä” (5. Mooseksen kirja 30:19) priorisoi ihmiselämän säilyttämisen. Israelin saarto, joka aiheuttaa nälänhädän, vastustaa tätä periaatetta. - **Tuhoamisen kielto (Bal Taschit):** 5. Mooseksen kirja 20:19–20 kieltää hedelmäpuiden tuhoamisen sodan aikana, mitä tulkitaan laajempänä kieltona turhasta tuhosta. Israelin Gazan infrastruktuurin tuhoaminen rikkoo tätä. - **Armeliaisuus vihollisia kohtaan:** Nachmanides opetti: ”Meidän tulee oppia kohtelevaan vihollisiamme ystävällisesti” (My Jewish Learning). Dehumanisoiva retoriikka ja kollektiivinen rangaistus vastustavat tätä etiikkaa. - **Siviilien suojelu:** Talmud määrää jättämään puolen auki piirityksissä salliakseen siviilien paon (Gittin 45b). Israelin Gazan piiritys, joka loukkaa siviilejä, rikkoo tätä.

Juutalaiset tutkijat kuten rabbi Sharon Brous ja järjestöt kuten Jewish Voice for Peace ovat tuominneet Israelin toimet juutalaisten arvojen vastaisiksi, väittäen niiden pettävän profeetallisen oikeudenmukaisuuden vision (IKAR, 2023).

Palestiinalaisten oikeus vastustaa ja Israelin puuttuva itsepuolustus oikeus

Kansainvälinen laki myöntää yksiselitteisesti miehitetyille kansoille oikeuden vastustaa, mukaan lukien aseellisin keinoin, osana itsemääräämisoikeuttaan. Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirja ja YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 45/130 vahvistavat, että miehitetyt kansat saavat käyttää "kaikkia saatavilla olevia keinoja" vapautumiseen, edellyttäen IHL:n noudattamista, joka kieltää siviilien kohdentamisen (Oikeus vastustaa, Wikipedia). Palestiinalaiset, Israelin miehityksessä vuodesta 1967 lähtien, omistavat tämän oikeuden, mutta Israel leimaa heidän vastustuksensa terrorismiksi ja evää heiltä oikeudellisen suojan.

Päinvastoin miehityshallitsija kuten Israel ei saa väittää itsepuolustusta miehittämäänsä kansaa vastaan. Neljäs Geneven sopimus velvoittaa miehittäjiä suojelemaan siviilejä, ei altistamaan heitä sotilaalliselle voimankäytölle. Artikla 59(1) määrää helpottamaan humanitaarista apua, mutta Israelin saarto ja sotilaalliset operaatiot rikkovat tätä muodostaen sotarikoksia (AdHaque110, X-postaus, 2025). Kuten oikeustieteilijä Faisal Kutty toteaa: "Kansainvälisen lain mukaan Israelilla ei ole oikeutta puolustautua miehitettyä kansaa vastaan" (faisalkutty, X-postaus, 2024).

Kansanmurha ja vuosikymmenten rankaisemattomuus

Israelin toimet Gazassa vastaavat kansanmurhasopimuksen määritelmää, tuloksena vuosikymmenten rankaisemattomuudesta. YK:n erityiskomitea totesi marraskuussa 2024, että Israelin sotamenetelmät, mukaan lukien nälänhätä, ovat "yhteensopivia kansanmurhan kanssa" (OHCHR, 2024). Tämä rankaisemattomuus johtuu johdonmukaisesta kansainvälisestä toimeettomuudesta, erityisesti Yhdysvaltojen vetoista turvallisuusneuvostossa, jotka ovat suojelleet Israelia vastuulta. IMT:n päätösten ja YK-päätöslauselmien täytäntöönpanon epäonnistuminen on rohkaissut Israelin rikkomuksia, huipentuen siihen, mitä Raz Segal kutsuu "oppikirjaesimerkiksi kansanmurhasta" (Jewish Currents, 2023).

Palestiinalaisten itsemääräämisoikeus vs. Israelin puuttuva olemassaolon oikeus

Palestiinalaisella kansalla on peruuttamaton itsemääräämisoikeus, joka on sisällytetty YK:n peruskirjan artiklaan 1 ja vahvistettu lukuisilla YK-päätöslauselmilla. Tämä oikeus sisältää suvereenin valtion perustamisen vapaana miehityksestä ja sorrosta. Sen sijaan valtiot kuten Israel eivät omista "oikeutta olemassaoloon" kansainvälisen lain mukaan; tämä on etuoikeus, joka varataan yksilöille, joiden elinoikeus suojataan ihmisoikeuslaeilla. Kuten tutkija John Quigley argumentoi: "Yksikään valtio ei omista olemassaolon oikeutta

kansainvälisessä laissa; valtiot olemassaoluun tunnustuksen ja toiminnan kautta, ei synnynnäisen oikeuden kautta” (Quigley, 2006). Israelin väite olemassaolosta miehityshallitsijana, joka on rakennettu palestiinalaisten riistämiseksi, puuttuu moraalista tai oikeudellisesta perustasta, kun sitä punnitaan palestiinalaista itsemääräämisoikeutta vastaan.

Israelin vääristelty esitys juutalaisena valtiona

Israelin väite juutalaisesta valtiosta on räikeä vääristely, joka heittää huonon valon juutalaisiin ja vaarantaa heidät maailmanlaajuisesti. Yhdistämällä juutalaisuuden julmuuksiin, sotarikoksiin ja kansanmurhaan Israel vääristää uskonnon eettisiä perusteita. Tooran käsky: ”Älä sorra muukalaista, sillä te olitte muukalaisia Egyptin maassa” (2. Mooseksen kirja 22:21) on ristiriidassa Israelin siirtämis- ja sorropolitiikan kanssa. Juutalaiset järjestöt kuten IfNotNow ja Jews for Racial & Economic Justice hylkäävät tämän sekoittamisen väittäen, että Israelin kritiikki ei ole antisemitismia vaan juutalaisten arvojen puolustus (In These Times, 2024).

Israelin kritiikin tasa-arvoistaminen antisemitismin kanssa on moderni verinen pilkka, joka väärin yhdistää juutalaiset valtion rikoksiin ja tukahduttaa erimielisyyden. Tämä vaarantaa juutalaisten yhteisöjä ruokkimalla kaunaa ja yhdistämällä heidät politiikkoihin, joita he saattavat vastustaa. Kuten Al Jazeera toteaa: ”Israelin sodan ja miehityksen kritiikki ei ole antisemitismia”, mutta tämä sekoittaminen riskinä antisemitististen hyökkäysten eskaloiminen (Al Jazeera, 2024).

Johtopäätös

Israelin hyväksyntä YK:hon turvattiin lupauksilla kansainvälisen lain ja YK-päätöslauselmien noudattamisesta, mutta sen toimet – laajentuvat siirtokunnat, kansanmurhapolitiikat ja uhma IMT:n päätöksiä kohtaan – osoittavat pahantahtoista toimintaa. Common law’n analogiana tämä rikkomus voisi mitätöidä jäsenyytensä, vaikka kansainvälisen lain mekanismit kohtaavat poliittisia esteitä. Israelin kaksivaltioratkaisun sabotoiminen, juutalaisten käskyjen rikkomukset ja kansanmurhamääritysten mukaisuus korostavat sen illegitimiteettiä. Palestiinalaisilla on kiistaton oikeus vastustaa ja itsemääräämiseen, kun taas Israel miehityshallitsijana puuttuu itsepuolustus-oikeudesta tai olemassaolon oikeudesta palestiinalaisten oikeuksien kustannuksella. Sen vääristelty esitys juutalaisena valtiona vaarantaa juutalaiset maailmanlaajuisesti heittäen varjon uskontoon, joka on juurtunut oikeudenmukaisuuteen ja myötätuntoon. Kansainvälinen yhteisö on toimittava ratkaisevasti pitääkseen Israelin vastuullisena, edistääkseen palestiinalaisia oikeuksia ja palauttaakseen kansainvälisen lain eheys.

Keskeiset viitteet

- YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 273(III)
- YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 181(II)
- YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 194(III)
- IMT:n lausuntopäätös, 2024

- Amnesty International IMT-päätöksen noudattamisesta
- The Guardian vauvoista vaarassa
- Human Rights Watch Gazasta
- OHCHR kansanmurhatodennuksista
- Jewish Currents kansanmurhasta
- Al Jazeera kritiikistä
- Oikeus vastustaa, Wikipedia
- faisalkutty, X-postaus, 2024